Jaume Rigo
3a. Ins Santa Eugènia:

Que esclati la veritat

Per què la gent no es diu les coses tal com són? A la cara. Per fer-nos sentir millor? Per no fer mal? Per no acabar enfadats o potser a cops de puny? Per no parlar de coses que molestin o alterin la situació d'altres persones? Però si llavors quan se n'assabenten per si sols és pitjor, i nosaltres mateixos ho sabem, home! Jo crec que parlant la gent s'entén. S'ha de ser sincer i s'han de dir les coses com són, siguin bones o bé dolentes, si no volem que després hi hagin disgustos o es trenquin amistats.

Ara que s'acosta el nadal, les taules s'omplen d'aliments i aliments, però sobretot de joia pau i felicitat però això... és veritat? O només és el lema que porta el nadal? Imagineu-vos que durant el dinar familiar d'aquestes festes en comptes de dir que a l'institut em van força bé totes les assignatures, que m'agrada una nena de la classe que és molt maca, i que estic agafant certs vicis però que no tenen importància, digués a taula que me n'han quedat vuit, que fumo cigarrets i per acabar que tinc xicota. Ja m'ho imagino... Pobra àvia! potser agafaria un infart. Però si així són els fets per què els he de dir d'una manera més fina o més simple del que realment són?

Fins ara, estic dient coses particulars que potser no l'interessen a ningú. Parlem doncs dels que ens inquieta a tots avui en dia. Últimament tothom està molt atent al que passa arreu del món sigui al nostre país o a l'altra punta del planeta. La gent para gran atenció als temes d'actualitat que els interessa, i avui en dia amb els avenços tecnològics és fàcil saber els diferents punts de vista del que està passant. Però tot el que diuen els mitjans de comunicació és veritat? O simplement ens fan saber el que els interessa?

El que està clar és que no tota la premsa relata els fets de la mateixa manera que succeeixen. Els diferents diaris, cadenes de ràdio o de televisió enfoquen les notícies de diferent manera depenent molt de la seva ideologia. No posen el titular que descriu millor els fets, sinó que posen el titular que a ells els agradaria, el que ells volen sentir i així ho redacten dins el cos de la notícia. Total, que l'endemà surten a la llum i els relats dels mitjans sonen amb bona harmonia per alguns i de manera horrible per uns altres, ja que alguns fan costat a un partit polític o equip de futbol i d'altres a un altre però finalment ningú sap del cert quins són els fets que van ocórrer realment.